

Powyżej górnej granicy lasu znajdują się łąki górskie. Rosną w miejscach, gdzie długa zima i trudne warunki klimatyczne nie są w stanie utrzymać drzew. Ponadto często występuje płytka i szkieletowa gleba, która nie podtrzymuje ich korzeni. Łąki te występują tu naturalnie, bez znaczącego wpływu gospodarczego człowieka. W Czechach można je spotkać w najwyższych górach - Karkonoszach, Jesionikach czy Kralickim Śnieżniku. Czasami nawet te tereny były wcześniej wykorzystywane do wypasu, na przykład w Karkonoszach. Wzbogaciło to glebę w składniki odżywcze i nieznacznie zmieniło skład gatunkowy roślin. Zwierzęta gospodarskie również „przesunęły” górną granicę lasu w dół do doliny, dlatego niektóre z niższych łąk górskich nie są do końca autentyczne i zniknęłyby bez pomocy człowieka.

Podstawowym typem roślinności łąkowej jest trawa bliźniczka. Wśród innych gatunków, które tu rosną to np. Śmiałek pogięty, turzyca tęga, jastrząb alpejski, żmijowiec większy, turzyca złocista, fiołek sudecki żółty i inne gatunki, które czasem są nawet endemiczne - rosną tylko w jednym miejscu i nie znajdziesz ich nigdzie indziej. Najpospolitszy gryzoń, którego korytarze często przebijają powierzchnię górskich łąk, to zaskakująco - dobrze znany nornik polny. Istnieją również gatunki ptaków, które można znaleźć w krajach skandynawskich, takie jak siwerniak.

Na wysokościach powyżej górnej granicy lasu, oprócz łąk górskich, występują również inne formy roślinności, np. torfowiska czy zarośla jagód, żurawin i wrzosów. Ponadto nawet na najwyższych wysokościach Karkonoszy można spotkać wyspy kosodrzewin sosnowych.